

Arrest

nr. 181 743 van 3 februari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 april 2016.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 oktober 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 november 2016.

Gelet op de beschikking van 15 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 januari 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 27 april 2016.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 april 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 74/14, 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951, alsook van het beginsel van behoorlijk bestuur. In de uiteenzetting van haar enig middel lijkt zij ook een schending aan te voeren van de formele motiveringsplicht.

De Raad merkt vooreerst op dat het verzoekschrift overeenkomstig artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (cf. RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135 618; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972).

De Raad wijst erop dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die/dat zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden. In voorliggend geval voert de verzoekende partij in zeer algemene bewoordingen en zonder nadere precisering de schending aan van “het internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen (...)”, van “het beginsel van behoorlijk bestuur” en van artikel 74/14 van de vreemdelingenwet. Aangezien het niet aan de Raad toekomt hieruit een middel te distilleren of deze zelf in te vullen, dient ambtshalve te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

In de mate waarin de verzoekende partij de schending aanvoert van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat voormelde bepalingen respectievelijk de voorwaarden omschrijven waaraan een vreemdeling moet voldoen opdat hij als vluchteling zou worden erkend en de bevoegdheden opsommen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Aangezien de bestreden bestuurshandeling een beslissing betreft van de gemachtigde van de staatssecretaris tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, kan de verzoekende partij de schending van de artikelen 48/3 en 57/6 van de vreemdelingenwet niet dienstig opwerpen. Dit onderdeel van het enig middel is onontvankelijk.

De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing duidelijk het determinerend motief aangeeft op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motieven wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, met name artikel 7, alinea 1, 1° van de vreemdelingenwet. Tevens bevat de bestreden beslissing een motivering in feite. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud ervan de verzoekende partij het genoemde inzicht verschaft en haar toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gesteld dat de verzoekende partij niet in het bezit is van een geldig paspoort met geldig visum, hetgeen de verzoekende partij geenszins betwist.

De verzoekende partij betoogt dat er dient vastgesteld te worden dat men geenszins kijkt naar de toestand in het land van herkomst, noch hoe de toestand in Bulgarije is, dat krachtens de Dublin II Verordening zou verantwoordelijk zijn. In de mate waarin de verzoekende partij met dit betoog kritiek uit op de niet in het geding zijnde eerdere beslissing tot overdracht waarbij de Bulgaarse autoriteiten instemden met de terugname, wordt erop gewezen dat deze kritiek niet pertinent is naar aanleiding van voorliggend beroep, alwaar slechts het bevel van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) van 25 april 2016 aan de orde is, die geen uitstaans heeft met voormelde beslissing die met de ter beschikking staande rechtsmiddelen kon worden aangevochten, hetgeen de verzoekende partij blijkens de stukken van het administratief dossier en de gegevens waarover de Raad beschikt echter heeft nagelaten. Bovendien stelt de Raad vast dat de asielaanvraag van de verzoekende partij werd doorgestuurd naar de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en

de Staatlozen voor een behandeling van haar asielaanvraag in België, doch dat de afstand van haar asielaanvraag werd vastgesteld daar zij niet binnen de 15 dagen gevolg heeft gegeven aan de oproeping van 8 december 2015 teneinde gehoord te worden in het kader van haar asielaanvraag. Voormelde kritiek kan aldus niet leiden tot de nietigheid van de huidige bestreden beslissing. Verder blijkt nergens uit de bestreden beslissing dat de verzoekende partij ertoe wordt verplicht naar Bulgarije terug te keren, zodoende zijn de argumenten van de verzoekende partij waarbij de situatie in Bulgarije wordt bekritiseerd om deze redenen al evenmin dienstig.

Verder zet de verzoekende partij op geen enkele wijze uiteen waarom zij niet zou kunnen terugkeren naar haar land van herkomst. Zoals reeds aangegeven werd de afstand van de asielaanvraag vastgesteld daar de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan haar oproeping. Sindsdien heeft de verzoekende partij evenmin een nieuwe asielaanvraag ingediend. Er blijken geen elementen voor te liggen die een nadere motivering behoeven in het licht van artikel 3 van het EVRM, bijgevolg maakt de verzoekende partij geen schending van de zorgvuldigheidsplicht of van de formele motivering aannemelijk. Hoe dan ook wordt de verzoekende partij er slechts toe verplicht België te verlaten, evenals het grondgebied van de lidstaten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten om er zich naartoe te begeven. Zij wordt dus evenmin verplicht om naar haar land van herkomst terug te keren. De verzoekende partij lijkt er verkeerdelijk van uit te gaan dat er sprake is van een gedwongen verwijdering.

Waar de verzoekende partij verwijst naar arrest nr. 165 304 van de Raad van 6 april 2016, kan het verder volstaan op te merken dat arresten in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat de verzoekende partij niet aantoont dat de feitelijke omstandigheden die aanleiding gaven tot het door haar geciteerde arrest vergelijkbaar zijn met deze in voorliggende zaak, te meer nu in casu de bestreden beslissing een bijlage 13 betreft en tevens de afstand van haar asielaanvraag werd vastgesteld.

Het enig middel lijkt, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond."

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 7 november 2016 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 17 januari 2017, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 31 oktober 2016 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: "VzP blijft bij haar standpunt inzake de ondermaatse opvang in Bulgarije en verwijst hiervoor naar het AIDA-rapport, meegestuurd met haar verzoekschrift. VwP sluit zich aan bij de beschikking".

3.2 Waar de verzoekende partij bij haar standpunt blijft inzake "de ondermaatse opvang in Bulgarije" en hiervoor verwijst naar het AIDA-rapport zoals bijgevoegd bij haar verzoekschrift, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) erop dat hierop middels voormelde beschikking reeds werd geantwoord. Door te blijven volharden in het verzoekschrift en voor het overige louter te verwijzen naar en het benadrukken van elementen uit het verzoekschrift, brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in de beschikking van 31 oktober 2016 werd aangegeven.

Gelet op het bovenstaande en met verwijzing naar de in voornoemde beschikking van 31 oktober 2016 opgenomen grond dient te worden vastgesteld dat het enig middel ongegrond is.

3.3 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zeventien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU